

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA SECTORUL 5 BUCUREȘTI

SECȚIA I PENALĂ

SENTINȚA PENALĂ NR. 45

Ședința publică de la 15 ianuarie 2021

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE - A___-M___ VIȘI_____

GREFIER - G_____ V_____

Pe rol judecarea cauzei penale privind pe petentul A_____ A_____ A_____ și pe intimatul B_____ B_____, având ca obiect plângere conform art. 39 din Legea 254/2013.

Cauza se ia fără participarea procurorului.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13.01.2021 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul respectiv, care face parte integrantă din prezenta sentință; la acel termen, instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea până la data de azi, când a hotărât următoarele:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 10.12.2020, sub nr. _____ petentul condamnat A_____ A_____ A_____ a formulat contestație împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul București Rahova nr. 115//27.11.2020 din dosarul nr. 1327/2020.

În motivarea plângerii, în esență, petentul a arătat că prin sentința penală nr.1905/2020 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. ____/302/2020 a fost admisă contestația pe care a formulat-o împotriva încheierii nr. 684/19.08.2020 a Judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la B_____ B_____. A mai arătat că în ceea ce privește dispozitivul sentinței penale, acesta constata, la data de 15.09.2020, fără putință de tăgadă, că i-a fost îngădit dreptul la muncă. Totodată, în cadrul considerentelor, instanța a mai reținut faptul că la data la care petentul a fost retras de la muncă, invocându-se în acest sens dispozițiile art. 24 lit. c) din Decizia nr. 500.165/2017 a Directorului General al ANP, respectiv la 02.07.2020, în privința acestuia nu se putea invoca faptul că a săvârșit o abatere disciplinară și în consecință, că a fost sancționat disciplinar cu titlu definitiv, atât timp cât Hotărârea Comisiei a fost dată în data de 03.07.2020 și, mai mult decât atât, aceasta a fost contestată și a rămas definitivă abia în data de 15.09.2020.

Instanța a apreciat că i-a fost îngădit dreptul la muncă pe care îl obținuse în mod legal în perioada 02.07._____20.

Întrucât, ulterior datei de 15.09.2020, nu a fost dus în fața comisiei de muncă în vederea emiterii unei hotărâri în sensul selectării la muncă, fiindu-i îngădit dreptul la muncă în continuare, la data

de 20.10.2020 a formulat o sesizare prin care a solicitat Penitenciarului Rahova clarificarea situației, în sensul respectării dispozițiilor sentinței penale nr. 1905/2020, în vederea reintroducerii la muncă.

Astfel, doar ulterior sesizării formulate, la data de 02.11.2020 a fost dus în fața Comisiei de muncă. Cu această ocazie i s-a comunicat faptul că nu i se va reinstitui dreptul de a munci, întrucât, Comisia de muncă este pusă în situația de a nu putea pune în executare sentința penală nr 1905/15.09.2020, deoarece membrii Comisiei de muncă și conducerea penitenciarului sunt ținuți de art. 24 lit. c) din Decizia 500.165 /25.09.2017 a Administrației Naționale a Penitenciarelor conform căruia: "Se interzice folosirea la activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului a persoanelor private de libertate care: c) au fost sancționate pentru abateri disciplinare grave sau foarte grave și nu au fost recompensate cu ridicarea măsurii disciplinar"

Astfel, a arătat că, începând cu data pronunțării sentinței penale nr 1905/2020 - respectiv 15.09.2020 și până la data de 02.11.2020 nu a fost dus în fața Comisiei de muncă iar, la data menționată, i s-a comunicat că nu își va putea relua activitatea la locul de muncă Garaj, fapt care, în opinia sa reprezintă o încălcare flagrantă a legii, a constituției României și a dispozițiilor sentinței penale nr. 1905/2020.

Ulterior, la data de 06.11.2020, apărătorului ales i-a fost comunicată Adresa nr. _____, 4423/PBRB/2020 prin care se arată faptul că „selecționarea la muncă și analizarea deținuților nu reprezintă o obligație a penitenciarului, atâta timp cât legea prevede faptul că persoanelor condamnate li se poate cere să muncească". De asemenea, se invocă Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. _____/2017, art. 24 lit. c), în sensul că „se interzice folosirea cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului a persoanelor private de libertate care au fost sancționate pentru abateri disciplinare grave sau foarte grave și nu au fost recompensate cu ridicarea măsurii disciplinare"

Prin urmare, după ce s-a constatat de către Judecătoria Sectorului 5 faptul că i-a fost îngrădit dreptul la muncă, Administrația Penitenciarului Rahova a perpetuat această îngrădire prin nerespectarea dispozițiilor sentinței penale nr. 1905/2020 și, ulterior, prin Adresa nr. _____, 4423/PBRB/2020, s-a decis că nu poate fi selecționat la muncă.

Împotriva Adresei nr. _____, 4423/PBRB/2020 a formulat contestație, aceasta fiind respinsă prin încheierea nr. 1158/27.11.2020 pronunțată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate la B_____ B_____.

Cu privire la aspecte de nelegalitate a arătat că soluția pronunțată de către Judecătorul de supraveghere a privării de libertate este profund nelegală și nefondată, întrucât, dacă ar fi analizat întocmai motivele menționate în cadrul plângerii, ar fi constatat că drepturile fundamentale pe care i le conferă legea 245/2013 nu pot fi încălcate sau restrânse, cu atât mai mult prin Decizia Directorului ANP nr. _____/2017, act infraparlamentar și care nu poate înfrânge dispozițiile legii.

Astfel, conform dispozițiilor art. 78 din Legea 254/2013, dreptul la muncă este un drept recunoscut oricărui deținut care îndeplinește toate condițiile pentru a presta o muncă în cadrul penitenciarului în condițiile legii.

Rațiunea pentru care în cadrul art. 101 lit. c) din Legea 254/2013 se prevede în mod clar că sancțiune disciplinară: "suspendarea dreptului de a presta o muncă, PE O PERIOADĂ DE CEL

MULT O L___" este tocmai aceea de a aplica o sancțiune prevăzută de lege, dar pentru un termen clar stabilit: o lună, fără a permite încălcarea dreptului afectat de sancțiune, așa cum i se întâmplă în acest moment, prin aplicarea măsurii administrative de retragere de la muncă și mai apoi, deși s-a constatat de către Judecătoria Sectorului 5 o îngădire a dreptului la muncă în ceea ce îl privește, prin decizia de a nu fi selecționat la muncă.

Cu alte cuvinte, legea dispune că nu se poate aplica o sancțiune disciplinară pe o perioadă mai mare de o lună, limitând posibilitatea Penitenciarului de a restricționa dreptul la muncă pentru o altă perioadă de timp mai mare, în timp ce Decizia Directorului ANP nr. _____/2017, neprevăzând nici condițiile, nici termenele, adaugă nepermis la lege și deschide calea unor abuzuri clare prin aplicarea unor asemenea "măsuri administrative" concomitent cu cele disciplinare. Din acest punct de vedere, Decizia Directorului ANP nr. _____/2017 cuprinde dispoziții contradictorii fata de Legea 254/2013.

Mai mult decât atât, în realitate, Decizia nr. 500.165/2013 ar fi trebuit să conțină strict instrucțiuni privind organizarea muncii deținuților (conform art. 173 alin. 6 din Hotărârea de Guvern nr. 157/2016, pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii 254/2013), după cum arată chiar și judecătorul de supraveghere a privării de libertate, și nu să adauge interdicții suplimentare ce nu sunt reglementare prin Legea 254/2013. Generalitatea normei primare (Legea 254/2013) nu poate fi limitată prin acte infralegale care să completeze sau să modifice cadrul normativ existent. De aceea, Decizia directorului ANP nr. _____/2017, în cazul de față, trebuie să cuprindă doar măsurile care organizează executarea dispozițiilor legale și particularizează și adaptează respectivele dispoziții la situația de fapt existentă, fără a se abate (prin modificări sau completări) de la cadrul circumscris prin normele cu putere de lege.) În caz contrar, s-ar ajunge la posibilitatea încălcării într-un mod aleatoriu/abuziv a unora dintre drepturile fundamentale esențiale, așa cum este în cazul prezentei spețe, ajungându-se la încălcarea dreptului la muncă al său. (Decizia CCR nr. 458/2020).

De asemenea, a arătat că aceasta situație îi afectează grav drepturile fundamentale care se coroborează și cu imposibilitatea de a beneficia de dispozițiile art. 99, art. 100 și art. 587 Cod Pr. P___, prin privarea dreptului la muncă.

Judecătorul fondului nu a efectuat o reală judecată a motivelor menționate în plângerea formulată. Nu a analizat situația pe care a expus-o, ci doar a constatat că i s-a aplicat o sancțiune disciplinară și că, în consecință, se face aplicația art. 24 din Decizia Directorului ANP nr. _____/2017, fără a face o analiză reală și cu conținut, așa cum a solicitat în plângere.

A mai arătat că judecătorul de supraveghere a privării de libertate s-a rezumat la a prelua efectiv motivele expuse în Decizia nr. _____, 4423/PBRB/2020, singurul element de noutate fiind referința la înscrisurile depuse de B_____ B_____ la dosarul cauzei, înscrisuri care au legătură cu suspendarea folosirii deținuților la munca în regim de prestări de servicii, pe fondul contextului epidemiologic. A mai precizat faptul că nu i-au fost comunicate astfel de înscrisuri care să facă dovada suspendării folosirii deținuților la munca în regim de prestări de servicii.

Totodată, a arătat că până la data de 02.07.2020, a fost încadrat la punctul de lucru Garaj, și, prin urmare, nu presta servicii la un beneficiar al Penitenciarului Rahova. Prin urmare, acest argument

reținut de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate nu este valid și nu poate sta la baza respingerii contestației pe care subsemnatul a formulat-o.

Menționarea contextului epidemiologie actual, cu titlu de motiv pentru neselectarea sa la muncă, nu poate reprezenta un argument valid în condițiile în care a fost oprit de la muncă începând cu data de 02.07.2020, perioada de pandemie (și chiar stare de urgență) existând încă din luna martie 2020, dar a lucrat în perioada stării de urgență și, ulterior, în perioada stării de alertă. Acest lucru nu a împiedicat desfășurarea activităților la punctul de lucru Garaj unde a fost încadrat.

A solicitat să se aibă în vedere că dispozițiile cuprinse în decizia directorului ANP nr. ____/2017, nu reprezintă dispoziții legale. Acesta este un act infraparlamentar, dat în baza art. 173 din Regulamentul de aplicare a Legii 254/2013, neputând fi privit ca fiind un text de lege, cuprins într-un act normativ care a urmat procedura adoptării de către Parlament, acesta fiind doar publicat în Monitorul Oficial nr. 904 din 17 noiembrie 2017. Așa cum a precizat mai sus, Decizia directorului ANP ar fi trebuit să cuprindă instrucțiuni și nu să adauge sancțiuni.

De asemenea, a mai arătat că judecătorul de supraveghere a libertății a apreciat, în același sens cu Administrația Penitenciarului Rahova, că dreptul la muncă al deținutului nu reprezintă și obligația corelativă a Penitenciarului de a-i asigura un loc de muncă. A apreciat că interpretarea art. 78 din Legea 254/2013 în sensul că B_____ B_____ poate încadra la muncă o persoană aflată în executarea unei pedepse privative de libertate numai dacă administrația dorește acest lucru, reprezintă în realitate un abuz și o încălcare a dreptului la muncă prevăzut de Constituția României. Interpretarea textului de lege în sensul dorit de către administrația penitenciarului Rahova conduce la concluzia că administrația Penitenciarului Rahova este suverană în a decide dacă unei persoane private de libertate i se respectă sau nu un drept fundamental - dreptul la muncă, în speță - fără a invoca un motiv întemeiat pentru aceasta măsură.

În ceea ce privește conduita persoanei private de libertate (art. 14 din Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 500.165/2017), a arătat că nu reprezintă un impediment în ceea ce privește selecționarea la muncă. Mai mult decât atât, vârsta, calificarea profesională, deprinderile și aptitudinile persoanei private de libertate, timpul avut la dispoziție pentru cunoașterea persoanei private de libertate, reprezintă criterii care vin în susținerea selecționării potențului la muncă.

Un ultim aspect, a arătat că este acela ca la finalul Adresei _____,4423/PBRB/2020, se face referire la art. 209 alin 1 lit. c din Hotărârea de Guvern nr. 157/2016 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii 254/2013. Textul de lege la care se face referire nu reglementează însă dreptul la muncă al persoanelor private de libertate și nu prevede o interdicție în ceea ce privește încadrarea sau reîncadrarea la muncă. Interdicția de care se prevalează administrația penitenciarului Rahova este cea prevăzută în actul infralegal - Decizia directorului general al ANP nr. ____/2017, cu privire la care a făcut referire mai sus, în sensul modalității nelegale în care adaugă la Legea 254/2013. Judecătorul de supraveghere a privării de libertate, cu ocazia soluționării Plângerii formulate, nu analizează și acest motiv invocat.

Pentru toate considerentele expuse mai sus, a solicitat admiterea contestației și să dispună desființarea încheierii atacate, anularea Deciziei nr. _____, 4423/PBRB/2020 și, pe cale de consecință, să se dispună reîncadrarea la muncă a sa.

În drept, petentul a invocat disp. art. 56 al. 9 și art. 78 din Legea nr. 254/2013.

S-au atașat la dosar încheierea judecătorului de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul București Rahova nr. 1158/2020 din dosarul nr. 1327/2020 și actele care au stat la baza pronunțării acestei încheieri, declarația dată de către deținut cu ocazia audierii acestuia de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate și relațiile solicitate de la locul de deținere.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, instanța reține că petentul A_____ A_____ A_____ lucra la punctul de lucru Garaj Auto Întreținere, iar în urma declanșării împotriva acestuia a unei proceduri disciplinare, a fost oprit temporar de la muncă, începând cu data de 26.06.2020 .

La data de 02.07.2020 petentul a fost analizat în cadrul comisiei de selecționare la muncă din cadrul penitenciarului care a luat măsura retragerii de la muncă având în vedere că împotriva petentului fusese declanșată o cercetare disciplinară.

Ulterior, petentul a fost sancționat disciplinar de către comisia de disciplină din cadrul penitenciarului în data de 03.07.2020.

S-a reținut că în data de 25.06.2020, acesta a purtat o conversație on-line, conversație pe care B_____ B_____ a apreciat-o ca fiind interviu acordat unui trust de presă, pentru care nu a primit acordul directorului penitenciarului.

În data de 29.06.2020, contestatorului i-a fost adus la cunoștință faptul că i s-a întocmit un raport de incident, comunicându-i-se tot atunci, ca în baza acestui raport i-a fost aplicată măsura administrativă a opririi temporare a dreptului la muncă.

În data de 02.07.2020, împotriva contestatorului a fost dispusă măsura administrativă finală de retragere a dreptului la muncă, în temeiul Deciziei Directorului ANP nr. _____/2017.

În data de 03.07.2020, prin Hotărârea Comisiei de Disciplină din cadrul Penitenciarului Rahova cu nr. E7/4/03.07.2020, contestatorului i s-a aplicat sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 101, alin.1, lit. d) din Legea 254/2013.

În data de 06.07.2020, contestatorul a formulat plângere împotriva Hotărârii Comisiei de Disciplină din cadrul Penitenciarului București Rahova, plângere înregistrată sub nr. 649/2020.

Prin încheierea nr.591 din data 17.07.2020, Judecătorul de supraveghere a privării de libertate a admis în parte plângerea, în sensul reducerii duratei sancțiunii disciplinare aplicate, de la 30 de zile, la 15 zile.

Împotriva acestei încheieri, B_____ B_____ a formulat contestație.

Prin sentința penală nr.1904/15.09.2020, pronunțată în dosarul nr._____/302/2020, Judecătoria Sectorului 5 București a admis contestația în parte, menținând sancțiunea disciplinară aplicată, așa cum fusese ea redusă prin încheierea Judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la B_____ B_____.

În data de 30.06.2020, contestatorul a formulat plângere și împotriva măsurii de retragere de la muncă.

Prin încheierea nr. 684/19.08.2020, Judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Rahova a respins plângerea.

Petentul A_____ A_____ A_____ a formulat contestație împotriva acestei încheieri.

Prin Sentința penală nr. 1905/2020, pronunțată în dosarul _____/302/2020, Judecătoria sectorului 5 București a admis contestația și a dispus:

"Desființează încheierea atacată și rejudecând:

Constată că persoanei condamnate i-a fost îngerădit dreptul la muncă reglementat de dispozițiile art. 78 din Legea nr. 254/2013, în perioada 02.07._____20.

Definitivă cu privire la admiterea contestației"

Pentru a pronunța această soluție, instanța a menționat următoarele:

„Prin urmare, instanța reține ca la data la care petentul a fost retras de la munca, invocându-se în acest sens dispozițiile art. 24 lit c) din Decizia nr. 500.165/2017 a Directorului General al ANP, respectiv la 02.07.2020, în privința acestuia nu se putea invoca faptul ca a săvârșit o abatere disciplinară și în consecință că a fost sancționat disciplinar cu titlu definitiv, atât timp cât Hotărârea Comisiei a fost dată în data de 03.07.2020 și, mai mult decât atât, aceasta a fost contestată și a rămas definitivă abia în data de 15.09.2020.

În concluzie, instanța apreciază ca petentului i-a fost îngerădit dreptul la muncă pe care îl obținuse în mod legal, în perioada 02.07._____20."

Mai departe, referitor la un eventual remediu ce-i poate fi aplicat petentului pentru încălcarea dreptului la muncă constat, instanța apreciază că "nu poate dispune o soluție în sensul obligării penitenciarului la reintroducerea petentului la munca pe care o presta anterior retragerii sale, luând în considerare că o astfel de soluție ar veni în contradicție cu articolele contestate anterior, iar la data prezenței, 15.09.2020, petentul este sancționat disciplinar cu titlu definitiv. Petentul urmează a fi din nou analizat în cadrul comisiei de muncă care va da o nouă hotărâre în acest sens."

În data de 02.11.2020, contestatorul A_____ A_____ a fost analizat în cadrul Comisiei de selecționare la muncă din cadrul Penitenciarului Rahova, ocazie cu care i s-a comunicat faptul că nu i se va reinstitui dreptul de a munci, date fiind prevederile art. 24 lit.c) din Decizia _____/25.09.2017 a Administrației Naționale a Penitenciarelor conform cărora "Se interzice folosirea la activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului a persoanelor private de libertate care: ... c) au fost sancționate pentru abateri disciplinare grave sau foarte grave și nu au fost recompensate cu ridicarea măsurii disciplinar".

Contestatorul a formulat plângere împotriva acestui refuz la judecătorul delegat cu supravegherea din cadrul Penitenciarului Rahova.

Prin plângerea înregistrată sub nr. 1327/2020, petentul A_____ A_____ A_____ a precizat că i se încălcă de către B_____ B_____ unele drepturi din cele prevăzute de dispozițiile legale în vigoare referitoare la executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

În motivarea plângerii, petentul a arătat că în mod netemeinic și nelegal nu a fost selecționat la muncă urmare a analizării sale de către Comisia de selecționare la muncă din cadrul Penitenciarului Rahova la data de 02.11.2020, având în vedere considerentele și dispozitivul sentinței penale nr. 1905/2020 a Judecătoriei Sector 5 București, dar și împrejurarea că prevederile Deciziei directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr, _____/2017 au caracter infralegal prin raportare la prevederile art. 78 din Legea 254/2013, motiv pentru care apreciază că îi este încălcat dreptul la muncă.

Prin încheierea nr.1158/27.11.2020, pronunțată în dosarul nr.1327/2020, Judecătorul de supraveghere a privării de libertate la B_____ B_____ a respins plângerea ca nefondata, în esență, cu aceeași motivare, respectiv incidenta art. 24 lit. c din Decizia ANP _____/25.09.2017, ca urmare a existenței unei sancțiuni, neridicate încă, pentru o abatere disciplinara gravă.

Împotriva acestei soluții, petentul a formulat contestația ce formează obiectul prezentului dosar.

Totodată, petentul condamnat A_____ A_____ A_____ a formulat acțiune în contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu pârâta administrația Națională a Penitenciarelor, având ca obiect suspendare executare act administrativ-Decizia. _____/2017.

Prin sentința civilă din data de 09.12.2020, instanța de contencios administrativ a dispus-”Admite acțiunea în parte. În baza art.14 din Legea nr.554/2004, suspenda executarea: -art.17, alin.4 din Decizia ANP nr._____/2017, în măsura în care retragerea de la munca este determinată de aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art.101, alin.1, lit.d din Legea nr.254/2013. -art.24, lit.c din Decizia ANP nr._____/2017, în măsura în care interdicția de folosire la activități cu caracter gospodăresc este determinată de aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art.101, alin.1, lit.d din Legea nr.254/2013. până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anulare. Respinge în rest acțiunea. Cu recurs, în 5 zile de la comunicare. Recursul se va depune la Curtea de Apel București, sub sancțiunea nulității. Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin intermediul greșii instanței, în condițiile art.396, alin.2 NCPC, azi, 09.12.2020.”.

Administrația Națională a Penitenciarelor a formulat recurs, cauza neavând caracter definitiv la acest moment.

Prezent la termenul din data de 13.01.2021, avocatul ales al inculpatului a solicitat, raportat de soluția pronunțată de Curtea de Apel București, ca în principal, să se ia act de faptul că cererea formulată de către petent în temeiul dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013 este lipsită de obiect și în subsidiar, instanța să analizeze plângerea petentului pe fondul cauzei, raportat la cele învederate în contestația formulată.

Cu titlu prealabil, instanța constată că plângerea formulată de către petentul condamnat A_____ A_____ în prezentul dosar vizează soluția de respingere ca neîntemeiată de către judecătorul delegat cu supravegherea a privării de libertate prin încheierea nr. 1158/27.11.2020.

Instanța constată că judecătorul de supraveghere a respins plângerea petentului prin încheierea nr. 1158/27.11.2020, analizând motivul imposibilității de repartizare la muncă a deținutului în interesul locului de deținere prin prisma faptului că a fost sancționat disciplinar cu titlu definitiv pentru săvârșirea unei abateri disciplinare grave, dar și raportat la faptul că în prezent folosirea deținuților

la muncă în regim prestări servicii a fost suspendată pe fondul actualului context epidemiologic, astfel că se impune analizarea pe fondul cauzei a cererii petentului.

În drept, potrivit art. 56 din Legea nr. 254/2013, ”exercitarea drepturilor persoanelor condamnate nu poate fi îngrădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.”

Potrivit art.78 din Legea nr.254/2013:„, Dreptul la muncă- Persoanelor condamnate li se poate cere să muncească, în raport cu tipul regimului de executare, ținându-se seama de calificarea, deprinderile și aptitudinile acestora, de vârstă, starea de sănătate, măsurile de siguranță, precum și de programele destinate sprijinirii formării profesionale a acestora.”

Astfel, Legea nr. 254/2013 reglementează în mod expres în conținutul art. 78 dreptul la muncă al persoanelor private de libertate.

Din cuprinsul art. 173 și urm. din Regulamentul aprobat prin HG nr. 157/2016 rezultă însă că acest drept este mai degrabă o vocație. Astfel, administrația penitenciarului are obligația să identifice cât mai multe locuri de muncă și să repartizeze în cadrul acestora persoanele private de libertate în funcție de calificarea, deprinderile și aptitudinile fiecăruia, de vârstă, starea de sănătate, măsurile de siguranță, precum și de programele destinate sprijinirii formării profesionale a acestora.

Așadar, simpla cerere a unei persoane private de libertate nu conduce în mod obligatoriu la repartizarea acesteia într-un loc de muncă, fiind necesară analizarea acestei persoane prin prisma criteriilor enunțate de către o comisie constituită la nivelul penitenciarului.

Însă, odată admis și repartizat la muncă, condamnatului i se recunoaște dreptul de a munci și de a obține beneficiile prevăzute de lege pentru munca prestată. Așadar, după selecționarea la muncă, condamnatul nu mai are o simplă vocație, ci un drept la muncă, protejat de lege.

Aceasta nu înseamnă însă că, odată organizată o formă de muncă, alegerea persoanelor condamnate cărora „li se poate cere să muncească” se va face aleatoriu, această alegere neconstituind o facultate lăsată la discreția absolută a conducerii penitenciarului.

Tocmai pentru ca procesul de selectare la muncă a persoanelor condamnate să nu se efectueze discreționar și abuziv, legiuitorul primar a stabilit si criteriile pe baza cărora se va face această selecție/repartizare la muncă a persoanelor condamnate care, bineînțeles, își vor fi exprimat în prealabil disponibilitatea de a fi „scoase la muncă”, respectiv:

- tipul regimului de executare
- calificarea
- deprinderile și aptitudinile
- vârsta
- starea de sănătate
- măsurile de siguranță
- programele destinate sprijinirii formării profesionale a persoanelor condamnate

Se observă lesne că ”istoricul disciplinar al persoanei condamnate” sau ”comportamentul/atitudinea acesteia” nu figurează direct printre criteriile care determină selectarea sau neselectarea la muncă prevăzute de lege. Acestea putând fi însă luate în calcul, în măsura în care se pot încadra într-unul din criteriile legale. Cu titlu de exemplu, ar putea fi situația în care persoana condamnată a săvârșit o abatere disciplinară care pune în pericol siguranța penitenciarului.

Tocmai de aceea, art.171 din HG nr.157/2016 prevede în mod expres că „Dreptul la muncă al deținuților se exercită în conformitate cu art.78 din Lege și art. 173 – 186”.

Prin trimiterea la art.78 din lege, hotărârea de guvern indică faptul că procesul de selecție pentru muncă a persoanelor condamnate trebuie limitat la criteriile expres prevăzute de lege (cu luarea în considerare, evident, și a dispozițiilor speciale din lege, care reglementează situații punctuale referitoare la prestarea muncii).

În acest sens, a fost emisă decizia ANP nr._____/2017 din 25 septembrie 2017, pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea muncii persoanelor private de libertate.

Însă, atunci când enumeră criteriile pe baza cărora se face selecția la muncă a persoanelor condamnate, decizia ANP, se au în vedere și criterii de selecție neprevăzute nici de Legea nr.254/2013, nici de HG nr.157/2016.

Astfel, potrivit art.14 din decizia ANP nr._____/2017 din 25 septembrie 2017, lit. e, se are în vedere drept criteriu „conduita persoanei private de libertate”.

Ori, analizând, textul are în vedere și alte „conduite” ale persoanei condamnate, care exced prevederilor legii și hotărârii de guvern.

În continuare, în aplicarea acestei condiții, art.24, lit. c din Decizia ANP nr._____/2017 enumeră situațiile în care, din cauza conduitei, persoana condamnată nu poate fi selecționată la muncă (la activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului):„Se interzice folosirea la activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului a persoanelor private de libertate care: c) au fost sancționate pentru abateri disciplinare grave sau foarte grave și nu au fost recompensate cu ridicarea măsurii disciplinare.”

Ori, petentul A_____ A_____ A_____ a fost sancționat pentru săvârșirea unei abateri disciplinare calificate de art.100, alin.2 din Legea nr.254/2013 ca fiind gravă.

Acesta a fost retras de la muncă în data de 02.07.2020 ca urmare a sancționării sale în temeiul art.101, alin.1, lit.d din Legea nr.254/2013 (deși la acea data, sancțiunea încă nu fusese aplicată), iar apoi fiindu-i refuzată selectarea pentru muncă în ședința din data de 02.11.2020 a comisiei de selecționare la muncă din cadrul penitenciarului, pentru același motiv.

Din motivarea refuzului de selectare la muncă, existența sancțiunii disciplinare a constituit principalul motiv de refuz al scoaterii la muncă a reclamantului, nefiind făcute alte aprecieri la vreo pericolozitate sporită a faptei care a determinat aplicarea sancțiunii, cum ar fi de exemplu o eventuală punere în pericol a siguranței penitenciarului.

Însă, din cuprinsul legii și regulamentului pot fi identificate anumite situații în care dreptul la muncă poate fi limitat. O parte din aceste situații au la bază fapte imputabile condamnatului, cum ar fi: aplicarea în sarcina acestuia a sancțiunii privind suspendarea dreptului de a presta muncă, sancțiunii

izolării (incompatibilă cu munca) ori schimbarea regimului de executare cu un altul mai sever care nu permite continuarea activității lucrative (de ex. stabilirea unui regim sever care nu mai permite deplasarea la punctul de lucru din exterior), în timp ce o parte pot avea la bază cauze obiective, cum ar fi mutarea condamnatului în alt penitenciar.

În speță însă, nu s-a demonstrat drept cauză imputabilă condamnatului conduita acestuia care ar putea pune în pericol buna desfășurare a activității din penitenciar și nici un pericol potențial cu privire la buna desfășurare a activității. Or, o îngădire a unui drept pe baza unei simple supoziții nu este permisă, întrucât s-ar face loc arbitrariului.

De altfel, prin acordarea unui interviu on-line neautorizat, nu se poate reține că a fost afectată siguranța penitenciarului conform prevederilor art.15 din Legea nr.254/2013, potrivit căroră:

„(1) Siguranța deținerii se referă la totalitatea activităților desfășurate de administrația penitenciarului în scopul impunerii unor restricții în ceea ce privește libertatea de mișcare a deținuților, astfel încât să prevină săvârșirea de noi infracțiuni, să fie împiedicată sustragerea lor de la executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate, precum și pentru protejarea vieții, integrității corporale și sănătății acestora, a personalului locului de deținere și a oricăror altor persoane.

(2) Activitățile desfășurate de administrația penitenciarului pentru realizarea siguranței deținerii constau în luarea măsurilor de pază, escortare, însoțire și supraveghere, în scopul menținerii ordinii și disciplinei în rândul deținuților ”.

Instanța are în vedere că judecătorul de supraveghere a respins plângerea pentru argumentul că petentul nu a putut fi repartizat la muncă de către Comisia de selecționare la muncă din cadrul penitenciarului Rahova la data de 02.11.2020 deoarece, urmare a sentinței penale nr. 1904/15.09.2020 a Judecătoriei Sectorului 5 din București, petentul a fost sancționat pentru o abatere disciplinară gravă, cu precizarea că la acest moment această sancțiune nu figurează ridicată, fiind incidente prevederile art. 24 lit. c din Decizia directorului general al administrației Naționale a Penitenciarelor nr. _____/2017.

Astfel, instanța constată că existența sancțiunii disciplinare a constituit principalul motiv de refuz al scoaterii la muncă a reclamantului, nefiind făcute alte aprecieri la pericolozitatea sporită a faptei care a determinat aplicarea sancțiunii, contestația petentului fiind astfel întemeiată.

Ca urmare a aplicării art.24, lit. c din decizia ANP nr._____/2017 se ajunge în situația în care, în mod automat, aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art.101, alin.1, lit. d din Legea nr.254/2013 ar determina efecte suplimentare celor prevăzute de lege și de hotărârea de guvern.

Astfel, se observă că Legea nr.254/2013 nu prevede în cazul sancțiunii prevăzute de art.101, alin.1, lit. d) consecința directă a pierderii definitive/temporare a dreptului la muncă, ci doar suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală sau exercitarea drepturilor la apărare, petiționare, corespondență și asistență medicală, pe o perioadă de cel mult două luni.

De asemenea, nici HG nr.157/2016 nu asociază acestei sancțiuni consecința pierderii dreptului la muncă.

De altfel, Curtea de Apel București, prin sentința civilă nr. 1370 din data de 09.12.2010, nedefinitivă, dar executorie conform art. 14 din Legea 254/2013 a contenciosului administrativ, a apreciat că „Prin Regulamentul de aplicare a Legii nr.254/2013 adoptat prin HG nr.157/2016 și prin prevederile art. 24 lit. c din Decizia directorului general al administrației Naționale a Penitenciarelor nr. _____/2017 norme de aplicare a legii și având forță juridică inferioară legii, nu se pot institui criterii suplimentare de selecție la muncă a persoanelor condamnate și nici sancțiuni sau interdicții de muncă suplimentare, acestea trebuind să se limiteze la a detalia procedurile și operațiunile prin care se vor pune în practică prevederile legale”.

Rezultă deci că, în măsura în care comisia de selecționare la muncă din cadrul penitenciarului a avut în vedere drept principal criteriu de apreciere a conduitei condamnatului aplicarea sancțiunii prevăzute de art.101, alin.1, lit. d din lege, instanța constată că este întemeiată contestația petentului condamnat A_____ A_____ A_____ împotriva încheierii nr. 1158/27.11.2020 a judecătorului de supraveghere din cadrul Penitenciarului Rahova prin care s-a respins ca nefondată plângerea petentului.

În plus, s-a reținut că, potrivit înscrisurilor depuse la dosar din partea administrației penitenciarului, în prezent folosirea deținuților la muncă în regim de prestări servicii a fost suspendată pe fondul actualului context epidemiologic, neexistând așadar front de lucru sub aspectul muncii în regim de prestări servicii, motiv pentru care deținutul nu a putut fi repartizat la muncă în regim prestări servicii la beneficiari.

În ceea ce privește tipurile de muncă ce se pot presta de către persoanele condamnate, art.83 din Legea nr.254/2013 precizează:

„Regimul de prestare a muncii

(1) Munca persoanelor condamnate în penitenciare se realizează:

- a) în regim de prestări de servicii pentru persoane fizice sau persoane juridice, în interiorul ori exteriorul penitenciarului;
- b) în regie proprie;
- c) pentru activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului;
- d) în caz de calamitate;
- e) în caz de voluntariat;
- f) în alte cazuri, în condițiile legii.

(2) Administrația penitenciarului poate încheia contracte de prestări de servicii cu persoane fizice sau persoane juridice, inclusiv penitenciare, interesate în folosirea la muncă a persoanelor condamnate.

(3) În condițiile stabilite de regulamentul de aplicare a prezentei legi, se prestează de către persoanele condamnate tipul de regim de muncă prevăzut la alin. (1) lit. a) - e).”

Ori, din cererea petentului, acesta solicită să presteze activități în cadrul penitenciarului conform art.83 din Legea nr.254/2013 litera c (la garaj-pentru activități cu caracter gospodăresc necesare

penitenciarului), iar nu la beneficiari, astfel că este neîntemeiat și argumentul că deținutul nu a putut fi repartizat la muncă în regim prestări servicii la beneficiari din cauza situației pandemice, din moment acesta solicită să presteze activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 56 Legea nr. 254/2013, va admite contestația formulată de petentul-condamnat A_____ A_____ A_____ împotriva încheierii nr. 1158/2020 a judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la B_____ B_____ (dosar nr. 1327/2020), în contradictoriu cu intimatul Penitenciarul București-Rahova).

Va desființa încheierea atacată și rejudecând: va obliga B_____ B_____ de a lua măsurile legale pentru a i se permite petentului să presteze activități lucrative cu caracter gospodăresc în cadrul Penitenciarului Rahova.

Va obliga B_____ B_____ de a lua măsurile legale pentru a i se permite petentului să presteze activități lucrative cu caracter gospodăresc în cadrul Penitenciarului Rahova.

În baza art. 275 al. 3 C.pr.pen. cheltuielile judiciare avansate vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE :

În temeiul art. 56 Legea nr. 254/2013, admite contestația formulată de petentul-condamnat A_____ A_____ A_____ deținut în Penitenciarul București Rahova) împotriva încheierii nr. 1158/2020 a judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la B_____ B_____ (dosar nr. 1327/2020), în contradictoriu cu intimatul Penitenciarul București-Rahova).

Desființează încheierea atacată și rejudecând: obligă B_____ B_____ de a lua măsurile legale pentru a i se permite petentului să presteze activități lucrative cu caracter gospodăresc în cadrul Penitenciarului Rahova.

În baza art. 275 al. 3 C.pr.pen. cheltuielile judiciare avansate rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, la data de 15.01.2021.